

Поводом текста „[Европски пут Николића](#)” („Политика”, 3. децембра)

Свакодневни напади разних аналитичара на Српску напредну странку представљали би уобичајену и не нарочито значајну појаву да нису добро синхронизовани и припремљени са и у центрима политичке моћи, како оним владајућим, тако и у оним бесплодним опозиционим, који своју будућност виде само уколико нема конкуренције на политичкој сцени или је она толико мала и слаба да и они, толико лоши, лењи и безидејни могу да имају значајну популарност и некакву улогу у српском друштву.

Веома ретко сам реаговао на написе у новинама, на увредљиве речи, или текстове, али „Политикин” текст под насловом „Европски пут Николића” пун је паушалних оцена, нетачних тврдњи и ставова које износе поједини аналитичари и политичари, а да при томе не анализирају апсолутно ништа, већ износе навијачке, партијске оцене и ништа више.

Тим људи који сам изузетно поштовао из „Нове српске политичке мисли”, претворио се, буквално, у последњи бедем одбране јалове и бескорисне политике једне опозиционе странке, која је онедавно, иако је седам година била у коалицији са Демократском странком, почела да проверава лојалност свих политичких субјеката количином псовки и увреда које би требало дасе изрекну на рачун Тадића и њему ближњих. Покушају да у најкраћем одговорим, не на анализу, већ на нападе Бранка Радуна на Српску напредну странку, изнете у „Политици” од 3. децембра. [1](#) Наиме, господин Радун је дошао до неколико закључака служећи се потпуно погрешним премисама. Он констатује да је расколом у Српској радикалној странци профитирала Демократска странка, зато што је Тадић добио алтернативу својим данашњим коалиционим партнерима?! Можда би господин Радун и био у праву када би постојала било каква жеља или јасна намера Српске напредне странке да на било који начин партиципира у власти са Тадићевом странком. Такође, овде није у питању незнање, већ јасна намера Радуна да обесмисли политичко деловање српских напредњака и очисти политички простор за Демократску странку Србије, која би, уз нејаке радикале, била једини опозициони стуб. Разуме се,

Победићемо Тадића

Пише: Александар Вучић
петак, 05 децембар 2008 19:05

Радун не полази ни од каквих чињеница, већ само од свог ускогрудог, једнострано и острашћенопартијског става. Дакле, обавештавам њега и све његове партијске пријатеље да се узалудно надају коалицији демократа и напредњака, јер наша намера је да будемо убедљиво најјача опозициона странка у Србији, а затим да донесемо промене грађанима ове земље, што значи победу над режимом Тадића и Дачића.

Коментар господина Радуна да се Томислав Николић у свом наводном преображају руководио логиком „кад не могу да их победим, хајде да им се придружим” показује сву малициозност коју неко према политичком неистомишљенику може да покаже, јер Николићу не пада на памет да се придружује Тадићу, а Радуну је сасвим и недвосмислено јасно да само српски напредњаци могу да победе партију председника Србије и нико други.

На крају, позивам Војислава Коштуницу да нам не шаље поруке преко својих аналитичара, већ, уколико то жели и уколико мисли да је то добро за Србију, да коначно одговори на отворени позив Томислава Николића, са њим разговара о стварним политичким намерама и будућности заједничке нам отаџбине. Ово је само позив, а не молба, јер већи и јачи увек показује широкогрудост, али никада не клечи пред мањим и слабијим.

заменик председника Српске напредне странке

Александар Вучић

[Политика, 04.12.2008]

1. „Борис Тадић добија алтернативу коалиционим партнерима, пре свега Динкићу, као најјачем млађем партнеру и од реформисања Николића највише профитира ДС”, каже за „Политику” Бранко Радун, аналитичар. „ДС и Тадић су расцепом радикала учврстили своју власт, смањили апетите својих коалиционих партнера и тиме су они највећи добитници”, додаје наш саговорник. „Требало би прво да се дефинише шта је проевропска странка код нас, јер се сви у мањој или вишој мери дефинишу као

проевропски. Актуелна подела иде на странке које су безусловно проевропске и странке које постављају неке услове, странке које су за Еулекс и против Еулкса, странке за безрезервну сарадњу са Хагом или за неку условну сарадњу. Та подела на проевропски и патриотски блок је у медијима форсирана од оних политичких странака које желе да арбитражу, као што је ДС. Кад им је претила опасност на изборима од Николића онда је он био антиевропска снага, а сад, када би могао да им буде партнер, исто као социјалисти, онда су проевропска”, каже он. (изјава Бранка Радуна,

Политика

од 3. децембра 2008 – прим. НСПМ)

[
[^](#)
]